

JUBILEUSZ

90-lecia Kolegi

Jacka Szpotańskiego

17 sierpnia 2017

Rok założenia 1919

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH

ul. Świętokrzyska 14, 00-050 Warszawa

Piotr Szymczak

Prezes SEP

Warszawa, 17.08.2017 r.

Szanowny Kolega
Jacek Szpotański
Członek Honorowy SEP

Czcigodny Jubilacie,
Drogi Jacku!

To dla mnie wielkie wyróżnienie i honor, że mogę uczestniczyć w tak wspaniałym Jubileuszu 90. lecia Twoich Urodzin. Reprezentuję dziś, podczas tej wyjątkowej uroczystości, bliskie Twemu sercu Stowarzyszenie Elektryków Polskich, które od wielu dziesięcioleci inspirujesz swoimi pomysłami i którego Prezesem byłeś przez trzy kadencje.

Taka uroczystość, jest pod każdym względem wyjątkowa. Skłania do spojrzenia wstecz i uświadomienia sobie oraz przypomnienia innym związków, jakie łączyły Ciebie ze społecznym ruchem stowarzyszeniowym. Część z Twoich dokonań zostanie zaprezentowana podczas dzisiejszych wystąpień Twoich Przyjaciół. Na szczególne podkreślenie zasługują wartości i zasady, które stale wyznawałeś i które przekazałeś swoim następcom. Ten piękny Jubileusz jest także okazją do refleksji nad przyszłością i apelem o większą integrację naszego środowiska wokół idei „SEP - Stowarzyszeniem Przyjaciół”.

Dla każdego z nas jesteś wzorem. Twoje ciepło, życzliwość, humor i urok osobisty sprawiły, że na trwałe zdobyłeś sobie miejsce w naszych umysłach i naszych sercach.

Patrząc na Twój dzisiejszy Jubileusz myślę z uznaniem i podziwem o tych przeżytych przez Ciebie 90. latach. Przyjmij zatem Drogi Jacku życzenia wszelkiej pomyślności oraz kolejnych lat życia w zdrowiu, a także samych szczęśliwych chwil w gronie najbliższych. Niech każdy dzień wnosi w Twoje życie coraz więcej ciepła i miłości, niech napawa Cię radością i poczuciem dumy z życiowych osiągnięć.

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH

ODDZIAŁ WARSZAWSKI

ul. Czackiego 3/5, 00-050 Warszawa

Miłoslawa Bożentowicz
Prezes OW SEP

Warszawa, 17.08.2017 r.

Szanowny Jubilat,
Kolega Prezes
Jacek Szpotański

Wielce Szanowny Jubilacie!

Z ogromną radością świętujemy wraz z Tobą 90. rocznicę urodzin. Dzisiejszy dzień jest wyjątkowym świętem, jest chwilą radości dla Ciebie i Twoich bliskich. To piękna rocznica i w tym szczególnym dniu pragnę złożyć w imieniu własnym i całego Oddziału Warszawskiego SEP, którego jesteś najzaciejniejszym z zacnych członków, najserdeczniejsze gratulacje i życzenia świętowania kolejnych rocznic.

Jak zapewne wielu z nas wie, kierowałeś Oddziałem Warszawskim SEP w latach 1977–1978. Jako Prezes jednego z największych oddziałów SEP inicjowałeś wiele działań o dużym znaczeniu dla praktyki gospodarczej, przyciągałeś do Stowarzyszenia zdolnych, młodych ludzi, tworzyłeś klimat i warunki do wymiany myśli oraz doświadczeń między środowiskiem stowarzyszeniowym i przemysłowym. Twoja praca zarówno w naszym oddziale, jak i na szczeblu centralnym, była szlachetną kontynuacją dokonań Twojego ojca Kazimierza Szpotańskiego – współtwórcy Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Prezesa SEP i Oddziału Warszawskiego.

Przyjmij w tym dniu, Drogi Jacku, najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności w życiu rodzinnym i osobistym, dużo zdrowia, miłości i szacunku ze strony rodziny, przyjaciół i znajomych. Życzę Ci pogody ducha, a także pełnej satysfakcji, zadowolenia i dumy ze szlachetnie przeżytej drogi życia.

Jacek Szpotański

Jacek Szpotański pochodzi ze szlacheckiego rodu Duninów, herbu Łabędź, wywodzącego się niemalże z początków państwa polskiego. Pierwsze oficjalne opisy działalności potomków rodu sięgają okresu panowania króla Bolesława Krzywoustego. Ród ten na przestrzeni wieków miał dziesiątki postaci zapisanych w historii Polski – rycerze, hierarchowie kościelni, urzędnicy dworscy, zarządcy ziemscy, urzędnicy miejscy, przemysłowcy, pisarze i poeci.

W XIV wieku powstały dwuczłonowe nazwiska członków rodu. Drugi człon to nazwa posiadłości lub cecha charakterystyczna postaci. Na przykład szpotawe kolana konia, stąd Dunin Szpot (Szpotański). Na przełomie XVII i XVIII w. żył Zygmunt Dunin Szpot ze Szpotawej Woli w Guberni Radomskiej, który jako pierwszy zrezygnował z pierwszego członu w nazwisku i zaczął nazywać się „Szpotański”. Współcześnie Duninowie zrzeszeni są w Stowarzyszeniu Rodu Duninów herbu Łabędź, z siedzibą w Warszawie.

Jacek Szpotański urodził się 17 sierpnia 1927 r. w Warszawie. Jego ojcem był inżynier elektryk Kazimierz Szpotański, współzałożyciel i wieloletni prezes SEP, ale przede wszystkim założyciel największej, w okresie międzywojennym, polskiej fa-

bryki aparatów elektrycznych. Pragnieniem ojca było aby syn też był elektrykiem i potrafił kierować wielką, stale rozwijającą się fabryką. Jacka jako jeszcze ucznia szkoły podstawowej zabierał w teren, gdzie były instalowane urządzenia wyprodukowane w fabryce. Już w czasie wojny, ojciec zabierał Jacka na teren budowy, a w 1942 r. na uroczyste uruchomienie linii 150 kV z Elektrowni Rożnów do Warszawy. Dziś, najprawdopodobniej, jest on jedynym żyjącym świadkiem tego ważnego wydarzenia w historii elektryfikacji aglomeracji warszawskiej – pierwszego połączenie warszawskiego systemu energetycznego z siecią krajową. W czasie wojny tą linią Warszawa otrzymywała ok. 32 MW. W tym czasie Jacek był uczniem szkoły zawodowej im. Konarskiego o kierunku elektrycznym. Zgodnie z programem szkoły, odbył praktyki zawodowe w fabrykach Braci Borkowskich, Perkun, Perun. Jednak najtrudniejszą praktykę musiał odbywać w fabryce swojego ojca, gdzie nie tylko nie miał żadnych ulg, ale przeciwnie zwiększone wymagania. Po ukończeniu szkoły w czerwcu 1944 r. uzyskał stopień czeladnika, a już od lipca ojciec zatrudnił go w swojej fabryce.

W dniu 1 sierpnia 1944 r. w lewobrzeżnej części stolicy wybuchło Powstanie Warszawskie. Fabryki Kazimierza Szpotańskiego mieściły się na prawym brzegu Wisły, gdzie nie były prowadzone bezpośrednie działania powstańców. Jednak wielu pracowników wzięło udział w walkach powstańczych. Przede wszystkim Pluton 239 Armii Krajowej, w całości utworzony przez pracowników fabryki. W powstaniu chciał wziąć udział również Jacek Szpotański. W tym celu razem z kolegą trzykrotnie próbowali przepłynąć Wisłę, jednak za każdym razem musieli zawrócić na praski brzeg, gdyż zbliżały się niemieckie łodzie patrolowe. Wtedy chłopcy postanowili przepłynąć Wisłę w miejscu odległym od Warszawy. Idąc w obranym kierunku nie zwrócili uwagi, że weszli na linię frontu pod Otwockiem. Zostali aresztowani przez patrol żołnierzy radzieckich i następnie osadzeni w obozie filtracyjnym NKWD na Majdanku k. Lublina. Jacek uciekł z obozu po kilkunastu dniach. Pieszko i okazyjnym transportem kołowym dotarł na już wyzwoloną Pragę i sam zamieszkał w domu rodzinnym. Budynek fabryki były zburzone. Był sam, rodzice powrócili do domu rodzinnego dopiero w styczniu 1945 r., kiedy została wyzwolona lewobrzeżna część Warszawy. Naprawiał ogrodzenie, gdyż teren fabryki ciągle plądrowali złodzieje. Poprosił wojsko o przydzielenie po-

sterunku ochrony fabryki przed grabieżami i taką ochronę uzyskał. Kiedy w dniu 20 października 1944 r. fabryka została przejęta przez zarząd państwowy został w niej ponownie zatrudniony, choć wiedział, że to nie jest już fabryka jego ojca. Wieczorowo kontynuował naukę w liceum im. Rejtana. Maturę uzyskał w 1946 r. i wtedy z zakładu pracy otrzymał skierowanie na studia dzienne w Szkole Inżynierskiej Wawelberga i Rotwanda. W czasie studiów podjął też pracę jako asystent w Katedrze Pomiarów Elektrycznych. Studia ukończył w 1950 r., kiedy już nastąpiło połączenie Szkoły Inżynierskiej z Politechniką Warszawską, otrzymując dyplom inżyniera elektryka Politechniki Warszawskiej.

Po ukończeniu studiów Jacek Szpotański nie mógł podjąć pracy w fabryce ojca, gdyż ta była już upaństwowiona, co więcej ojciec miał zakaz wstępu do fabryki. Jako absolwent wyższej uczelni musiał odbyć tzw. nakaz pracy. Była to praca w Kopalni Węgla Kleofas w Katowicach – Załężu, początkowo jako sztygar elektryczny, a następnie jako nadsztygar elektryczny. Dopiero w 1952 r. powrócił do Warszawy, zamieszkał z rodzicami na Żoliborzu i mógł rozpocząć pracę w energetyce zawodowej.

Pracę w zawodowej energetyce rozpoczął w dziale technicznym, w Zarządzie Energetycznym Okręgu Centralnego w Warszawie, które w 1959 r. zostało przekształcone w wielozakładowe przedsiębiorstwo pod nazwą Zakłady Energetyczne Okręgu Centralnego (ZEOC). Następnie został przeniesiony do biura projektowo-konstrukcyjnego, na stanowisko projektanta stacji energetycznych, a później jako kierownik tego biura. Uczestniczył w pracach zespołów opracowujących koncepcje i plany rozwoju sieci przesyłowych 220 i 110 kV oraz rozdzielczych 110 kV i 15 kV na obszarze Okręgu Centralnego, w tym aglomeracji warszawskiej i aglomeracji łódzkiej. W efekcie dla aglomeracji warszawskiej zostały wybudowane lub zmodernizowane liczne budowle energetyczne, w tym stacje 220/110 kV Miłosna i Mory, kilkadziesiąt stacji 110/15 kV, pierwszy kabel na napięciu 110 kV (do Ec. Powiśle), pierwsza stacja 220/110 kV w centrum miasta (Towarowa), dwusystemowa sieć przesyłowa wokół Warszawy. Zostały też dopracowane zasady współpracy elektrociepłowni warszawskich z systemem energetycznym dla aglomeracji warszawskiej. Dla aglomeracji łódzkiej został zaprojektowany nowy układ sieci 110 kV. Niezależnie od pracy związanej z energią zawodową osobiście zaangażował się w budowę ośrodka wypoczynkowego o podwyższonym standardzie, dla energetyków w Jastrzębiej Górze.

Jacek Szpotański pracując w biurze projektowym, równocześnie studiował, w systemie wieczorowym, ekonomię na Uniwersytecie Łódzkim.

Studia te ukończył w 1966 r., uzyskując tytuł magistra ekonomii. Oznaczało, że odtąd był nie tylko inżynierem elektrykiem, ale równocześnie magistrem ekonomii. To równocześnie wzbudziło duże zainteresowanie jego osobą. Otrzymał propozycję objęcia stanowiska dyrektora ds. inwestycyjnych w Zakładzie Energetycznym Warszawa-Teren i to stanowisko objął bez wahania. Jednak już po niecałym roku pracy został skierowany na roczny staż techniczny we Francji, organizowany przez francuską agendę rządową ASTEF. W ramach programu stażowego miał możliwość zapoznania się z francuskimi producentami aparatów elektrycznych. Po ukończeniu stażu otrzymał dyplom z wyróżnieniem i zaproszenie na tzw. après un stage (czyli pracę po stażu), którą odbył w 1970 r. i trwała 3 miesiące.

W 1968 r. Jacek Szpotański objął stanowisko zastępcy dyrektora ds. sieci w Zjednoczeniu Energetyki, a od 1978 r. stanowisko zastępcy dyrektora departamentu planowania i rozwoju perspektywicznego w nowo utworzonym Ministerstwie Energetyki i Energii Atomowej (MEiEA). W kolejnych latach był dyrektorem departamentu eksploatacji i dyrektorem jednostki organizacyjnej MEiEA ds. sieci elektroenergetycznych.

Pracując w MEiEA koordynował prace związane z opracowaniem koncepcji, a następnie realizacją sieci elektroenergetycznych najwyższych napięć na obszarze całego kraju. Tu w znacznym stopniu wykorzystywał doświadczenia pozyskane w czasie stażu jaki odbył we Francji. W pracy zawodowej współpracował z wieloma polskimi wybitnymi specjalistami w dziedzinie energetyki. W stosunku do pracowników był szefem wymagającym, ale jednocześnie potrafiącym docenić ich osiągnięcia zawodowe. Potrafił skupić wokół siebie ludzi wzajemnie życzliwych i potrafiących współpracować między sobą. To w znacznym stopniu zwiększało jego autorytet w środowisku elektryków, a to już nie było mile widziane przez środowiska polityczne.

W 1981 r. uczestniczył w Pierwszym Międzynarodowym Kongresie Elektryków w Paryżu, będąc imiennie zaproszony przez organizatorów kongresu.

Po likwidacji MEiEA w 1981 r. został przeniesiony do nowopowstałego Ministerstwa Górnictwa i Energetyki na stanowisko wicedyrektora departamentu. Przeszedł na wcześniejszą emeryturę w 1982 r. Ciekawostką niech będzie fakt, że wypłatę pierwszej emerytury otrzymał dopiero po 6. miesiącach.

Był członkiem Związku Zawodowego Pracowników Energetyki od 1.05. 1952 r. Za działalność związkową został odznaczony m.in. Honorową Odznaką Związkową (1981).

W latach 1983-87 był konsultantem w Instytucie Elektrotechniki w Międzyzlesiu.

Jacek Szpotański wstąpił do SEP w 1953 r. Był aktywnym członkiem stowarzyszenia. W kadencjach 1975–1977 i 1978–1980 pełnił funkcję wiceprezesa Oddziału Warszawskiego, a na przełomie lat 1977/78 pełnił obowiązki prezesa OW. Funkcję Prezesa SEP pełnił w kadencjach 1981–1984, 1984–1987 oraz 1990–1994, a w kadencji 1994–1998 był członkiem Zarządu Głównego.

W publikacji „Historia SEP 1919–1999” okres pełnienia funkcji prezesa SEP przez Jacka Szpotańskiego został opisany następująco:

„Niewątpliwie w trudnym dla kraju i społeczeństwa okresie udało się prowadzić działalność stowarzyszeniową możliwie bez wstrząsów. Udało się ochronić Stowarzyszenie od prób uwikłania w działalność polityczną. Udało się również utrzymać konsolidację środowisk elektryków i przeciwdziałać tendencjom dezintegracyjnym, np. w postaci podejmowanych prób tworzenia nowych stowarzyszeń. Wdrażano w tym okresie zasady koleżeńskie współpracy i wysoki poziom kultury współzycia między innymi poprzez szerzenie idei „SEP – Stowarzyszeniem przyjaciół”. Dzięki temu wytworzył się w Stowarzyszeniu swoisty klimat przyjaźni i zaufania”.

Jacek Szpotański miał wizję polskiej energetyki i roli, jaką powinno mieć stowarzyszenie SEP. W odniesieniu do spraw energetyki zawodowej miał duże ograniczenia wynikające z ówczesnej sytuacji politycznej i gospodarczej kraju. W odniesieniu do SEP, takie ograniczenia występowały już w dużo mniejszym stopniu. W okresie, kiedy pełnił funkcję prezesa SEP, w stowarzyszeniu opracowano dziesiątki opinii, ekspertyz, koncepcji i raportów w zakresie elektryki. Opracowania te były adresowane przede wszystkim do rządu, parlamentu i Polskiej Akademii Nauk (PAN).

Inspirował współpracę SEP ze stowarzyszeniami elektryków w innych krajach, przede wszystkim Francji, Niemiec, Węgier i Włoch. Podtrzymywał organizowanie na przemian Dni Elektryki Polskiej w tych krajach i w Polsce Dni Elektryki – Francji, Niemiec, Węgier. Był inicjatorem ustanowienia Dnia Elektryki – 10 czerwca, uroczystości organizowanej przez SEP. Po kilku latach polski dzień elektryki został podjęty przez stowarzyszenia w innych krajach i przyjął nazwę „Międzynarodowy Dzień Elektryki”.

Ważnym osiągnięciem było ożywienie działalności BBJ-Biura Badawczego ds. jakości SEP, a następnie ulokowanie jego poszczególnych jednostek w jednym miejscu, na terenie Instytutu Elektrotechniki w Międzyzlesiu.

Jako szef stowarzyszenia inspirował działalność poszczególnych Oddziałów SEP. Często uczestniczył w roboczych posiedzeniach zarządów tych oddziałów. Brał też udział w większości ważnych spotkań i uroczystościach organizowanych na terenie poszczególnych oddziałów. Był osobą rozpoznawalną w całym środowisku elektryków, nawet nie zrzeszonych w SEP.

Był również inicjatorem współpracy ze stowarzyszeniami nie zrzeszonymi w Naczelnej Organizacji Technicznej, jak SARP, PTE.

Był lub jest nadal członkiem wielu organizacji technicznych, gospodarczych i społecznych. Między innymi: Conseil International des Grands Reseaux Electriques (CIGRE), International Union of Producers and Distributors of Electrical Energy (UNIPED), Polski Komitet Światowej Rady Energetycznej, Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej (PTPiREE), Stowarzyszenie Przemysłowców Polskich, Akademia Inżynierska, Polskie Towarzystwo Nukleoniczne, Stowarzyszenie Rodu Duninów.

Jest również członkiem Polskiego Komitetu Wielkich Sieci Elektrycznych (PKWSE), stowarzyszenia afiliowanego przy CIGRE. Za aktywną działalność na rzecz CIGRE otrzymał godność „Distinguished Member of CIGRE”.

Był długoletnim członkiem i przewodniczącym Rady Programowej miesięcznika „Energetyka” i „Wokół Energetyki”. Był członkiem Rady Nadzorczej w kilku firmach, m.in. Elektromontaż Ekspert SA, CERPOL SA, ZWAR SA

Od 1996 r. jest fundatorem corocznej nagrody im. Kazimierza Szpotańskiego przyznawanej w czasie Targów ENERGETAB w Bielsku-Białej, za produkt wytworzony przez polską firmę i mający cechy wysokiej jakości, ekonomiki, estetyki i nowoczesności. Na początku był to puchar, a od 2002 r. jest to statuetka z brązu przedstawiająca lwa, w każdym roku o innej sylwetce. Przyjęła się też nowa nazwa nagrody – „Złoty lew”.

Za pracę zawodową i stowarzyszeniową został uhonorowany licznymi odznaczeniami, w tym:

- państwowymi: Srebrnym Krzyżem Zasługi (1957), Krzyżami Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski;
- resortowymi: Zasłużony dla Energetyki (1977), Zasłużony pracownik Zakładu Energetycznego Łódź-Województwo (1976), Zasłużony pracownik łączności (1983), 50 -lecia elektryfikacji kolei w Polsce (Minister Komunikacji), Zasłużony pracownik Zakładów Energetycznych w Lublinie (1977), Zasłużony pracownik Elektromontażu (1978), Uchwałą Konferencji Sa-

morządu Robotniczego w 1974 r. otrzymał odznakę honorową Zasłużony Pracownik ZWAR;

- samorządowymi: Złota Odznaka Honorowa – Warszawska Syrenka (1979), Zasłużony dla Warmii i Mazur (1980), Za zasługi w rozwoju Województwa Koszalińskiego (1980);
- stowarzyszeniowymi: Srebrną, Złotą (1984) wci Diamentową Odznaką Honorową NOT; Srebrną (1975), Złotą (1979) i Szafirową (2016) Odznaką Honorową SEP; Medalami SEP: im. prof. M. Pożaryskiego, im. J. Groszkowskiego, im. A. Hoffmanna, im. J. Obrąpalskiego, im. K. Szpotańskiego, im. S. Fryze, im. S. Bielińskiego (O. Krakowski), im. K. Idaszewskiego (O. Wrocławski), im. Stanisława Szpora, im. Z. Białkiewicza (O. Zagłębia Węglowego), im. E. Jezierskiego (O. Łódzki), im. Jana Nowackiego (O. Warszawski), im. G. Narutowicza (Akademii Inżynierska), Brązową Odznaką Polskiego Związku Jeździeckiego (1977).

W 1985 r. został odznaczony francuskim Medalem Ampera. W 1987 r. XXIV WZD nadał mu godność Członka Honorowego SEP.

Życie rodzinne: ożenił się w 1952 r. z Ireną Lebert (1929-2002), z zawodu lekarzem internistą; ma dwójkę dzieci: Piotra (ur. 1956 r.) i Beatę (ur. 1961 r.); ma 4. wnucząt, dwóch prawnuków i spodziewa się prawnuczki. Na zdjęciu siedzą Jacek z żoną i z dziećmi, w środku stoją wnuk i wnuczki.

Od kilku lat, w wyniku urazu, ma bardzo duże ograniczenia w poruszaniu się. To przede wszystkim utrudnia mu działalność stowarzyszeniową. Jednak Jacek zachowuje aktywność stowarzyszeniową. Niemal każdego dnia zaprasza do domu swoich przyjaciół, z którymi pracował lub z którymi spotykał się w swojej działalności społecznej i stowarzyszeniowej.

Ojcem Jacka był Kazimierz Szpotański, postać doskonale znana elektrykom. Nasuwa się temat – porównanie działalności tych dwóch postaci. To porównanie ograniczymy tylko do wspólnych cech:

- Obaj panowie urodzili się w roku zakończo-

nym cyfrą 7. Odpowiednio 1887 r. i 1927 r.. Co ciekawe, żona i matka obu panów urodziła się w 1897 r.

- Obaj panowie to aktywni działacze SEP, długoletni prezesi SEP (Jacek dłużej).
- Obaj otrzymali najwyższe odznaczenia stowarzyszeniowe. Również państwowe: Ordery Kawalerskie i Oficerskie Orderu Odrodzenia Polski.
- Obaj byli zafascynowani francuską techniką, doskonale znali język francuski i inne.
- I najsmutniejsza ich wspólna cecha. Powojenne władze nie chciały w pełni wykorzystać wiedzy technicznej obu panów. Kazimierz Szpotański został odsunięty od pracy, w swojej byłej fabryce, już w 1947 r., a więc w wieku 60 lat i nie mógł do końca zrealizować swojej wizji, w zakresie rozbudowy fabryki i rozwoju produkcji aparatów elektrycznych. Jacek Szpotański został przeniesiony na emeryturę w wieku 55 lat.

*Opracowanie:
Ryszard Frydrychowski
i Zbigniew Filingier*

Źródła:

1. Wywiad z Jackiem Szpotańskim – maj 2017 r.
2. Lech Bożentowicz – publikacja „85. rocznica urodzin Jacka Szpotańskiego”.

Przedruk za zgodą redaktora naczelnego „Wiadomości Elektrotechnicznych”.

*Z biegiem lat,
z biegiem dni...*

Rozmowa dwóch prezesów podczas XXII WZD we Wrocławiu (1981)

Dzień Elektryka (1986)

Zebranie plenarne w Instytucie Elektrotechniki (1987)

Prezydium ZG SEP z udziałem Ministra Łączności Władysława Majewskiego (1987)

100-LECIE URODZIN inż. KAZIMIERZA SZPOTAŃSKIEGO

Obchody 100- lecia urodzin Kazimierza Szpotkańskiego (1987)

Spotkanie na temat historii przemysłu elektrotechnicznego w Polsce

Wyróżnienie Diamentowym Dyplomem Honorowym
im. A. M. Ampere'a

Początek trzeciej kadencji (1990-1994)

Irena Szpotańska– kochana Żona i Przyjaciół, wspierająca męża w jego działalności (1994)

Jubileusz 80-lecia (2007)

Młode pokolenie zawsze mogło liczyć na wsparcie Prezesa (2007)

80-lecie Oddziału Bydgoskiego SEP (2008)

Fundator nagrody im. Kazimierza Szpotańskiego „Złoty Lew” z ufundowaną nagrodą

I Kongres Elektryki Polskiej – Prezydium Kongresu, Aula Politechniki Warszawskiej (2009)

Jubilat Jacek herbu Łabędź Szpotański

CZŁONKOWIE WSPIERAJĄCY SEP

ABB

Energa
operator

JEAN MULLER
THE NAME FOR SAFETY

BNS

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA

MEDCOM

PGE
Górnictwo i Energetyka
Konwencjonalna S.A.

PSE
Polskie Sieci
Elektroenergetyczne

Schneider
Electric

TM TECHNOLOGIE

TRAKCJA
PRKII

URZĄD DOZORU
TECHNICZNEGO

WIG
Warszawska Izba Gospodarcza
Warsaw Chamber of Commerce

PATRONAT MEDIALNY

Elektronika

Energetyka

PRZEGLĄD
ELEKTROTECHNICZNY

spektrum
BIULETYN ORGANIZACYJNY I NAUKOWO-TECHNICZNY STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

We wiadomości
elektrotechniczne